

Men nú kemur ein maður og sigur, at hetta at royta hosi og so ikki drepa tey fyrrrenn dagin eftir, er aldeilis ikki nakað nýtt, sum hetta hósaslaktarið í Keypmannahavn hevur funnið uppá; tað er gamalt og hevur verið gjørt, tí at hosi, ið steikjast skulu, sigast at smakka so nógv betur, tá farið verður fram á henda hátt. — Men hetta skal bert galda tey, ið steikjast skulu. — Og tað er heldur ikki fyrstu ferð, slíkt er hent í Danmark. Fyri einum 25 árum síðani royndi ein eigari av einum gistiústi í Keypmannahavn hesa »behandling av voruni«.

Men tað eru kortini ikki Danskarar, ið eiga »heiðurin« av at hava uppfundið hesa ljótu pínan av krátúri. Italimenn nýta hesa framferð ella viðgerð eftir einum stórra málistokki.

Nakrir Nordurlendingar, sum ferðadust í Italia fyri nokrum árum síðani,ingu snevlin av, at ter honurnar, teir skuldu hava til dögurð, vóru livandi royttar dagin fyri, og teir notaðu at eta tær. Verturin kundi ikki fela, at teir vóru slíkir bloytingar og sendi boð eftir bygðaprestinum, at hann kundi tala teir til fornuft. Um dómur prestsins var djúpur eins og dómur Salamons, tað fara lesararnir at gera av. Hann ljóðaði so:

»Ein hona hevur onga sál og tí sjáldandi einki folisi.«

Verturin hevði sostatt rætt; men gestirnir notaðu at eta hesi vælsignaðu hosi og rýmdu á eitt annað gistiús, har teir rímligvis eisiniingu livandiroytt hosi; men tey smakkaðu óivað væl, tí her kundu teir væl hava illgrunan, men nakað vist vilstu teir so ikki.

Eisini í Turkínum er hesin ræðuligi ósiður vanligur.

Frit Valg ^{nu} kun 49 Øre.

Spíð endilígg ikki Tíden, men benti Dem af Chansen straks, og vent endilígg ikki til det er for sent, thi alle Reseda Varer er nedsat fra alt frit Valg 49 Øre. — Tilbudet gælder idag og følgende Dage saaelnge Lager haves fra Reseda Afdelingen hos M. SKÆLING Thorshavn

Seinastu tíðindi úr Spaniu.

Undir yvirfyringini av marokkanskum uppreisnarkrigssmáttum kom eitt »regulert« slag at standa.

Krigsskipini hjá ríkisstjórnini, kryssarar, kanónbátar og undirvatnabátar, royndu at forá hesi yvirflytan. Ímóti teim brann ein helvitiseldur frá skansunum í landi, og fljúgvumaskinur í hópatali kastaðu sprengiknøttar eftir skipunum. Ein kanónbátur varð saktur. Ein undirvatnabátur, ið illa løstaður leitaði inn á eingilskt territorium, varð útvístur høðani.

4000 krigsmenn sögdust at sleppa yvir um.

Á landinum hevur fólkaherurin, arbeidari »militins«, vunnið ymsar býir og troðkað uppreisnarmenninar nógvastuðni aftur á bak.

Tíðindi.

K. F. U. M.

Børnehaven begynder igen d. 10. ds. Alle Dreng og Piger mellem 4 og 8 Aar er velkomne.

„Leivur Øssursson“ ar

veida vigaði um 101 ton. Trolarin, ið hevur ligið um eina viku vegna maskinmeistararot, fór avstað aftur til Bjarnaoyna ígjár.

Skúlabarnaferðin.

Við »Tjaldrinum« reistu 67 skúlabørn á vitjunarferð til Danmarkar.

Ferðaleiðararnir fyri hesum børnum eru lærarinnurnar Elisabeth Højgaard, Elisabeth Olsen og lærararnir J. H. Danbjørg og S. E. Matras.

„Dagblaðið“ og „kooperationen“.

Í snari umtalu av Staunings orðum um tey føroysku viðurskiðtini nú hann er afturkominn av síni Føroya-Íslandsferð, tyktist »Dagblaðið« hava fingið ið fyrri hjartað av, at statsministerin hevur víst á ta »kooperativu« leiðina.

Í Danmark, Svíaríki, Noregi, Íslandi og ikki at tala um í Englandi hevur »kooperationin« vaksið seg til stórsta forrættningso og handilsvirki í landinum, og er so stutt vörðin hin týðningarmesti frigeringarfaktor fyri almenningin.

Men tað undrar ongan, at »Dagblaðið« vónbrytist yvir at gingið verður hesa frigeringarleið arbeidara og fiskimanna.

Fyrilestur.

Kl. 4 í dag flytur dr. phil. Arne Møller fram roðu í Avhaldshúsinum um Grundtvigs sálmaríking. Arne Møller er frálíkur talar, so tey, ið vilja, fáa her høvi til at hoyra eina góða og innihaldsríka roðu.

Ófær sildaveiða á Skálafirði.

Nú trýtur ikki sildin á Skálafirði. Og nógv er fólkið, sum roynir eftir henni; har skal vera illa siglandi hjá stórra færum fyri gornum. Aðrastaðni frá eru menn komnir at veiða sild, og í bygðum fram við Skálafirði luttaka kvinnurnar við ídni í veiðuni. Í einstokum bygðum seta tær gornini, áðrenn tær fara til nýta um kvöldið, og upp verður tikið, áðrenn tær halda í hagan aftur á morgni. Veiðan er sjáldandi ójvön; men vit kunna sum dømi uppá eina góða veiðu nevna, at ein Havnaarmanur eina náttuna fekk 2000 pund í 6 gornum. Fyri hesa veiðu fekk hann 180 kr. Teir hava eisini roynt við nóttakasti, og hetta hevur stundum eyðnast heilt væl; besta kastið, teir hava

Kommunelægen i Thorshavn er bortrejst til 17. August.

Fyrilestur um Grundtvig.

Í dag, leygardag, kl. 4 seinnapartin hevur háskúlastjóri dr. phil. Arne Møller í Avhaldshúsinum fyrilestur um Grundtvigs sálmaríki. — Fri atgongd.

Útbjóðing.

Arbeidið viðvíkjandi bygging av einum pakkhúsi úti á havnarplássinum verður her útboðið.

Tekningar, frágreiðing og treytir eru at fáa á býráðsskrivstovuni frá mánadegi 10. august kl. 10.

Boðini mugu verða latin inn á havnar skrivstovuna innan leygardagin 15. august 1936 kl. 17.

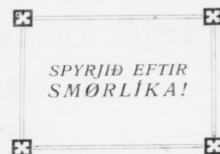
Tórshavnar havnanevnd.

gjort, gav teimum 4 tons. Prísurin har inni hevur ligið frá 17 upp í 20 oyr. kg. »Tjaldur« fór hósdagin við 1300 tunnum av sild haðani til Danmarkar. Sildin er feit men ikki stór.

Lutirnir.

Frá hondboltfelagnum »Nøist« eru vit biðnir um at seta í blaðið úrslitið av luttakingini, ið fór fram hin 4. august, og har hesi nummur vórðu tikið:

Matvørur fyri 50 kr. úr	
SM.ERUNI	1236
1 tons av kóli (føroyskt)	2565
1 — (útlendskt)	1141
1 gott lamb	417
1 sekkur av hveitumjøl (besta)	765
1 kassi av súreplum (besta)	137
1 primusovnur	2551
1 divan	1990
1 fotografiapparat	1017
1 broderaður thedúkur	1034
1 broderað spúsutovusett	846
1 sofapúta	204
1 sjógresstólur	473
1 kassi cigarur (50 stk. Nihil Sine)	1002

Takið góðs við Tjaldrinum.

Eisini tygum

vilja gerast vissur í, at tað loysir seg at lýsa, bert tygum royna eina lýsing í

„Føroya Social-Demokrat“.

Ringið til prentsmíðjuna máltr. 143.

Frelsens Hær.
Sondagens Møder:
Kl. 10¹/₂: Helligedsmøde.
Kl. 2: Sondagsskole.
Kl. 8: Frelsensmøde.
Alle er velkomne.

syngende Klang.

Jeg søgte at gøre mig forstaaelig ved Hjælp af Hovedsprogene og alle mulige Fakter. Det var haabløst. De forstod intet, ikke engang de alleralmindeligste internationale Ord, og de fra Stumfilmsens Oldtidsdage kendte internationale Fagter. Men de vilde saamen hjertens gerne forstaa mig. Jeg kunde se det paa deres Øjne og deres agtpaaagivende Minespil, der uvilkaarligt efterlignede mine egne fortvivlede Grimasser. Jeg kunde se, at det arbejdede i deres urolige Hoveder. Og, ligesom naar Solen bryder gennem sorte Skyer, aabnedes deres mørke, snavsede Ansigter sig ofte i et hvidglødende Smil, og deres Blikke fosforescerede af Velvilje. Det var primitive Mennesker. Rimeligvis sunde og gode i Kernehuset: man kunde tænke sig dem ihjelslaa uden at have synderlig Anelse om, at de gjorde

noget forkert, med rørende barnlige Smil om Munden.

Dette Førsteindtryk bekræftedes senere af talrige Iagttagelser. Disse brave Folk ved ikke meget, men til Gengæld ved de noget, som ingen andre har konstateret. De ved, at Spanien er Verdens Centrum, og at alle andre Lande er uvæsentlige; de kender ikke Navnene paa ret mange. Om de nordiske Lande har de hørt og lært, men de har ikke klar Forestilling om, hvorvidt de er beboet af Menneskeædere eller Skovtrolde. De ved, at de ikke behøver at læse og skrive, for det kan Pateren, Sognefogeden og Skolelæreren. De ved, at Dyrene ikke har nogen Sjæl, og at de derfor ikke kan føle og lide synderligt, selvom man behandler dem en Smule grovkommet. De ved, at den gode Gud har bestemt, at man skal bede sine Bønner, naar man staar op og

naar man gaar i Seng, og at man skal skrive mindst een Gang om Maanedene. Og de ved, at der engang var en stor Pater og Skolelærer, som hed Moses, og som ridsede de ti Bud med en Griffel paa to store Stentavler; disse ti Bud og de tolv smaa Profeters Navne og Navnene paa Jacobs tolv Sønner kan de udenad, og de ved, at det er vigtigere at kunne dem udenad end at erhverve sig Kendskab til den profane Nutids mange halvtossede tekniske og kulturelle Nydannelser!

Jeg tror absolut ikke, at de er dumme; de er blot frygtelig uvidende. De ser ogsaa godt nok ud; selv de fattigste »Ladroner« knejser i deres lappede og forrevne Kluds, som var de Fyrster. En glimrende Fysik udmærker næsten alle: de er høje, slanke, kraftfulde og mangle kun to Ting: Penge og Oplysning.

Da jeg, den første Dag fargaves havde søgt at bibringe de brave Landsbyfolk Forstaaelsen af, at jeg vilde til en Kro, hvor jeg kunde hvile ud efter Strabadserne i Pyrenæerne, opgav jeg at komme i Kontakt med mine Medmennesker her paa Stedet og spadserede videre.

Efter et Par Timers Forløb kom jeg endelig til et stort Hus, der aabenbart tog imod Rejsende og Fremmede; dog var det ikke, som jeg havde haabet, et beskedent Gæstgiveri, men et mondant Kurhotel. Badene var naturligvis mineralske — Egnen er fuld af jernholdige Kilder. Og naar man finder rødt, jernholdigt Vand i en Bjergægn, kan man faa Masser af Penge ved at sælge det, skønt det er lige saa rødt og ligesaa uskadeligt, hvis det kommer ud af et rustent Jernrør — men saa vil bare ingen drikke det, endstige betale for det!

Imidlertid fik jeg altsaa nu Lejlighed til at stifte Bekendtskab med det spanske Bourgeois og sammenligne den besiddende Klasse med den besiddelsesløse. Hotellet var moderne og internationalt baade af Ydre og Indretning: Menneskene var ogsaa moderne, men typisk spanske i Præget.

De fleste var paaafaldende smukke. Mændene var høje, ranke, elegante, af et flot og belevet Ydre og et skodesløst, lidt overmodigt Væsen. De var venlige og deres Smil næsten ligesaa blændende som de fattige Bonders. De Unge lignede alle Tyrefægtermatadorer eller ihvertfald veltrænede Idrætsmænd; selv de hvidskæggede Gamlinge havde en forbavsende Fysik, efter deres Bevægelser og Holdning at dømme, og tilføjede en næsten majestætisk Værdighed, en pompøs Stolthed i Tale og Rejsning. Kvinderne